

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/54/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212062
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512212062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Imricha Volkaia v právnej veci navrhovateľky T.Í.K. X. nar. X.X.XXXX bývajúcej v K. R. D. na R. K. č. X proti odporcovi V. X. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu v K. R. D. na I. ul. č. XX zastúpenému JUDr. Zsoltom Suverom advokátom so sídlom v Košiciach na Murgašovej ul. č. 3 v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie z 20.3.2014 č.k. 18P 99/2012-170 v spojení s opravným uznesením z 22.5.2014 č.k. 18P 99/2012-188 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že zvyšuje výživné od odporcu pre navrhovateľku naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie z 21.1.2011 č.k. 9P 267/2010-49 zo 100 € mesačne na 220 € mesačne od 1.3.2013 do 30.6.2014, ktoré je odporca povinný platiť navrhovateľke vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu a v prevyšujúcej časti návrh za obdobie od 23.7.2012 do 28.2.2013 zamietá.

Zrušuje rozsudok vo výroku o zvýšení výživného za obdobie od 1.7.2014 do budúca, dlžnom výživnom, trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od odporcu pre navrhovateľku naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie z 21.1.2011 č.k. 9P 267/2010-49 zo 100 € mesačne na 220 € mesačne počnúc dňom 23.7.2012 do budúca, ktoré je splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk navrhovateľky T.Í.K. X.. Dlžné výživné za obdobie od 23.7.2012 do 31.3.2014 v sume 1.684,84 € povolil otcovi (odporcovi) splácať po 80 € mesačne spolu s bežným výživným až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Zistený skutkový stav konajúci súd právne posúdil podľa § 62 ods. 1 až 5, § 63, § 65, § 75, § 77, § 78 Zákona o rodine a konštatoval, že navrhovateľka ani po nadobudnutí plnoletosti nie je schopná samostatne sa živiť, pretože je študentkou dennej formy štúdia na strednej škole, nemá žiaden príjem, a preto nie je trvale schopná z vlastných zdrojov uspokojovať svoje životné náklady. Z uvedeného dôvodu vyživovacia povinnosť k navrhovateľke rodičom naďalej trvá. Túto povinnosť majú obaja rodičia a to podľa svojich možností a schopností. Potreby navrhovateľky zabezpečuje matka finančne aj formou osobnej starostlivosti a otec doposiaľ výživným vo výške 110 € a v mesiacoch máj až november 2013 po 150 €, v decembri 2013, v januári až marci 2014 výživným vo výške 200 €. Odôvodnené potreby navrhovateľky, ku ktorým súd prihliada pri určení, resp. zvýšení výživného sú závislé nielen od jej veku, zdravotného stavu, jej fyzickej a duševnej vyspelosti, nákladov na stravovanie, ošatenie, bývanie, ale aj spôsobu a obsahu jej prípravy na budúce povolanie a ďalšie potreby študenta v jej veku (napr. kultúra, šport). V danom prípade došlo nesporne k zvýšeniu nákladov na cestovné do školy a späť a v súvislosti

so zdravotným stavom navrhovateľky (antikoncepcia v súvislosti s problémami s pletťou). Možnosti a schopnosti rodičov sú v danom prípade vyjadrené ich mzdou u odporcu a u matky všeobecne známou situáciou na trhu práce. Inú vyživovaciu povinnosť rodičia navrhovateľky nemajú, pretože ich syn je plnoletý a neštuduje. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a zo zisteného skutkového stavu dospel konajúci súd k záveru, že primeraným výživným zo strany odporcu po zvážení jeho možností a schopností, ako aj odôvodnených výdavkov, medzi ktoré nepatria splátky hypotéky a úverov, pretože výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, je výživné vo výške 220 € mesačne. Súd pri určení výšky výživného prihliadol aj na všeobecne známu situáciu týkajúcu sa neustáleho rastu životných nákladov, ako aj na skutočnosť, že odporcovi od 1.5.2013 odpadla vyživovacia povinnosť k synovi vo výške 110 €. Začiatok vyživovacej povinnosti v danom prípade bol určený na 23.7.2012, teda deň začatia súdneho konania. Súčasne súd vyčíslil dlžné výživné po odrátaní sumy výživného, ktorú odporca navrhovateľke zaplatil v rozhodnom čase, t.j. od 23.7.2012 do konca marca 2014 zaplatil odporca na výživnom 2.779,03 € (v roku 2012 5 x 100 € + alikvotná časť za júl 2012, v roku 2013 4 x 100 €, 7 x 150 €, za december 2013 až marec 2014 4 x 200 €), vo výške 1.684,84 € (odporca mal pri zvýšenom výživnom za uvedené obdobie zaplatiť 4.463,87 €, t.j. 20 mesiacov x 220 € + alikvotná časť za júl 2012) a vzhľadom k jeho výške povolil odporcovi zaplatiť dlžné výživné k rukám navrhovateľky v splátkach po 50 € mesačne až do zaplataenia pod následkom straty výhody splátok.

Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľka bola vo veci v plnom rozsahu úspešná, ale žiadne preukázateľné trovy jej nevznikli, neúspešný odporca nemá právo na náhradu trov konania, preto o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zvýši výživné pre navrhovateľku od 1.3.2013 do budúca na 200 € mesačne splatných vždy k 15. dňu v mesiaci vopred do rúk navrhovateľky, dlžné výživné za obdobie od 1.3.2013 do 30.11.2013 povolí splácať v mesačných splátkach po 50 € spolu s bežným výživným až do zaplataenia pod následkom straty výhody splátok, v prevyšujúcej časti návrh na zvýšenie výživného zamietne. O trovách konania navrhol rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Namietal, že súd prvého stupňa ho zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky zvýšeným výživným už od podania návrhu, teda od 23.7.2012 napriek tomu, že z podnikateľskej činnosti, ktorú začal vykonávať od 7.5.2012, mal celkový príjem za rok 2012 vyplývajúci z daňového priznania ako čiastkový základ dane 2.030,85 €. Navyše až do apríla 2013 prispieval na výživu syna T. 110 € mesačne. Napokon táto vyživovacia povinnosť mu bola zrušená rozsudkom okresného súdu z 21.10.2013 č.k. 7C 165/2013-78 s účinnosťou od 1.5.2013. V období od júla 2012 sa značnú dobu zdržiaval v zahraničí v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti, inak býval so svojou družkou a jej 14-ročnou dcérou v prenajatom byte v K. R. D. na I. ul. č. XX, kde nájomné predstavovalo v tom čase 330 € mesačne. Vzhľadom na tieto skutočnosti si bol schopný v tom čase plniť svoje peňažné záväzky len za finančnej pomoci, resp. podpory svojich rodičov. Po tom, ako ukončil svoju podnikateľskú činnosť 4.1.2013 na základe pracovnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou BKS IMH B.V., pracuje od 18.2.2013 ako zamestnanec v tejto spoločnosti s miestom výkonu práce v Holandsku, kde jeho hrubá mzda za obdobie od 18.2.2013 do 31.12.2013 predstavovala sumu 10.065 €. Aj v období, keď sa práve nezdržiaval v zahraničí za účelom výkonu svojho zamestnania, naďalej býva so svojou družkou a jej 14-ročnou dcérou v prenajatom byte, kde nájomné toho času obnáša 380 €. Cestovné (Holandsko - Slovensko) predstavuje mesačne 300 €, náklady na internet a telefón 130 € mesačne, na pravidelne užívané lieky 20 € mesačne a v prospech syna T. platí poisťné v sume 25 € mesačne. Taktiež uhrádza úvery a pôžičky, ktorých splátky v úhrne predstavujú viac ako 959,39 €. Vzhľadom na zmenu svojich príjmov oproti predchádzajúcemu obdobiu, teda pred marcom 2013 súhlasil so zvýšením výživného pre dcéru T.Í.K. na 200 € mesačne, avšak až od mesiaca marec 2013. Zároveň žiadal aj započítanie dobrovoľne uhradeného výživného nad rámec doposiaľ určeného výživného od mája 2013 až do novembra 2013 po 150 € mesačne a počnúc mesiacom december roku 2013 200 € mesačne a povolenie výhody splátok dlžného výživného po 50 € mesačne. Výživné určené súdom prvého stupňa 220 € mesačne aj za obdobie, od kedy je zamestnaný, vzhľadom na svoje pomery, ako aj odôvodnené potreby navrhovateľky považuje za neprimerane vysoké. Na základe uvedeného sa domnieva, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Podľa ust. § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, ale nesprávne ich aplikoval na zistený skutkový stav. Z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine citovaného v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Zmenou pomerov v zmysle citovaného ustanovenia sa rozumie výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. Preto v konaní o zvýšení výživného je potrebné porovnať pomery, z ktorých vychádzalo predchádzajúce súdne rozhodnutie o výživnom s pomermi v čase rozhodovania o návrhu na zmenu výživného. Aj pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, teda ust. § 62 a § 75 Zákona o rodine. V sporovom konaní, ktorým nepochybne je konanie o zmenu výživného pre plnoleté dieťa, platí takzvaná prejednacía zásada, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli a táto zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z ust. § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.. Dôkazná povinnosť znamená, že účastník musí na preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy. Ak navrhnuté dôkazy súd vykoná a preukáže sa tým skutkové okolnosti tvrdené účastníkom, možno skonštatovať, že účastník uniesol dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení, čo má za následok jeho úspech v konaní. Prejednacía zásada teda predstavuje istý stimul pre účastníkov konania, pretože v prípade, ak zostanú pasívni a nepreukážu svoje tvrdenia, môže im to priniesť negatívne dôsledky v konaní, napríklad prehru v spore. Inak povedané, účastník musí preukázať to, čo tvrdí a potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. V tomto prejednanom prípade teda bola dôkazná povinnosť týkajúca sa okolností odôvodňujúcich zvýšenie výživného v dôsledku zmien pomerov týkajúcich sa odôvodnených potrieb oprávnenej na navrhovateľke. V konaní na súde prvého stupňa však navrhovateľka svoje tvrdenia o podstatnom zvýšení jej odôvodnených potrieb žiadnym spôsobom nepreukázala. V tomto smere je potrebné poukázať na predchádzajúce rozhodnutie súdu o určení výživného a to rozsudok Okresného súdu Košice - okolie z 21.1.2011 č.k. 9P 267/2010-49, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.2.2011 a ktorým bolo zvýšené výživné pre v tom čase mal. T. X., nar. XX.X.XXXX z 80 € mesačne na 110 € mesačne a mal. T.Í.K. X., nar. X.X.XXXX (navrhovateľku) zo 70 € mesačne na 100 € mesačne od 1.11.2010. Z obsahu uvedeného spisu (9P 267/2010) vyplýva, že rodičia v tom čase maloletej navrhovateľky mali vyživovaciu povinnosť k dvom deťom, okrem nej aj k synovi T., ktorý bol v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom študentom strednej školy, ktorú končil a navrhovateľka v školskom roku 2011/ 2012 nastúpila do 1. ročníka strednej školy. V tom čase pribudli navrhovateľke ďalšie výdavky v súvislosti s aknóznou pleťou a to na prečistenie minimálne 40 € a lieky, ktoré mali stáť okolo 20 €. Cestové výdavky boli vo výške 35 € mesačne pre navrhovateľku, pričom matka uvádzala značné výdavky v septembri, keď obidve deti nastúpili do školy, na T.Í.K. dala asi 90 € za nákup školských pomôcok a T. okolo 240 €, v čom boli aj náklady na stužkovú. Matka bola zamestnaná vo firme Magneti Marelli v Kechneci ako operátorka výroby s príjmom 465 € mesačne v hrubom, bývala s deťmi v rodinnom dome jej rodičov, kde za bývanie uhrádzala 230 € mesačne, okrem toho splácala pôžičky vo výške 85 € mesačne, na cestovné uhrádzala cca 70 € mesačne. Odporca v tom čase žil u svojich rodičov, mal ale priateľku, s ktorou si chcel vyriešiť bývanie. Rodičom prispieval na bývanie 100 € mesačne, na cestovné do práce vynakladal 70 € a za lieky 15 € mesačne. Splácal debet v Slovenskej sporiteľni 35 € mesačne a pôžičky vo výške 239 € mesačne. Jeho čistý príjem v čase rozhodnutia súdu bol 779,24 € mesačne.

Návrhom podaným 23.7.2012 sa navrhovateľka domáhala zvýšenia výživného z dôvodu zvýšených výdavkov spojených so štúdiom na Strednej zdravotníckej škole v Košiciach, zvýšenými nákladmi na ošatenie, hygienické potreby a pre problémy s pleťou s tým, že matka navrhovateľky bola v čase podania návrhu nezamestnaná, poberala dávku v hmotnej núdzi a príspevok na bývanie 108 € mesačne.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že je študentkou 4. ročníka denného štúdia na Strednej zdravotnej škole na Kukučínovej ulici v Košiciach, do školy denne dochádza a od poslednej úpravy výživného sa zvýšilo cestovné, ktoré je v súčasnosti asi 70 € mesačne vrátane MHD, kým v minulosti cestovné mesačne bolo 40 €. V septembri 2012 začala chodiť na prax, preto bolo nutné kúpiť jej uniformu, ktorá stála 40 € a dva páry zdravotnej obuvi po 20 €. Stravuje sa doma. Kvôli problémom s pletou užíva antikoncepciu, ktorá stojí mesačne 12 € a zdravotnú kozmetiku, ktorá stojí 5 € mesačne. Má gynekologické problémy, za lieky, ktoré užívala, zaplatila 8 €. V priebehu konania jej pribudli ďalšie zdravotné problémy a to alergia, pričom v čase rozhodovania vo veci jej liečba ešte nebola ukončená a nebolo jasné, aké lieky bude užívať a aké budú konkrétne výdavky. Výdavky súvisiace so stužkovou vo výške 270 € jej zaplatil otec, ktorý aj bol na stužkovej. V júli 2013 jej prispel sumou 200 € na dovolenku, inak na jej výživu nad rámec určeného výživného neprispel. Ďalšie výdavky má na doučovanie z nemeckého jazyka, kde za hodinu platí 8 €, za návštevu náučného koncertu platila 2 € a za nákup učebníc asi 40 € a ZRPŠ 20 €. Zo správy kolízneho opatrovníka z 3.9.2012 súd zistil, že matke navrhovateľky bola priznaná dávka v hmotnej núdzi 108,30 € mesačne od 1.2.2012 a poberá rodinné prídavky 22,54 €. Matka s navrhovateľkou bývala pôvodne v prízemnom rodinnom dome svojich rodičov v A., kde uhrádzala náklady na bývanie 220 € mesačne, pôžičku 52 € mesačne a ostatné zrážky 68 € mesačne. Z potvrdenia o príjme z 2.11.2012 vystaveného zamestnávateľom Thanh Vu Duy, Košice, Bauerova 12 zistil, že matka navrhovateľky vykonáva zárobkovú činnosť na základe dohody o vykonaní práce od 6.9.2012 s tým, že jej príjem v októbri 2012 bol 30,08 €. Matka navrhovateľky predložila dohodu o vykonaní práce, z ktorej bolo zistené, že dojednaná pracovná úloha bola sezónny výpredaj tovaru a výpomoc pri zvýšenom počte zákazníkov a mala byť vykonávaná do 31.12.2012 s dojednanou odmenou 1,88 € za hodinu. Od marca do mája 2012 matka navrhovateľky pracovala na základe dohody o vykonaní práce v zlatníctve v Košiciach, išlo o zastupovanie. V období od 5.6.2013 do 7.12.2013 pracovala v Rakúsku ako opatrovateľka, jej príjem bol 60 € na deň v čistom, pričom pracovala dva týždne v mesiaci, kde zarobila 780 € v čistom. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa túto činnosť pre zdravotné problémy pozastavila. Medzi tým jej rodičia predali rodinný dom, v ktorom bývali v A. a kúpili jej dom v K. R. D., kde výdavky na bývanie sú asi 240 € a za stravu pre všetkých platí asi 300 €. V dome býva spolu s navrhovateľkou, synom a so svojím priateľom. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporca zaplatil na stužkovú navrhovateľky 270 € a prispel jej na dovolenku 200 €. Takisto nebolo sporné, že odporca na výživu navrhovateľky prispel v mesiacoch máj až november 2013 po 150 € a od decembra 2013 do marca 2014 zaplatil na výživnom po 200 €. Konajúci súd ďalej zistil, že odporca pracuje v Holandsku vo firme BKS IMH. BV od 18.2.2013 ako pracovník obrábania kovov s priemernou hrubou mzdou 1.600 € s daňou mesačne, čo bolo preukázané z predloženej pracovnej zmluvy. Odporca uviedol, že jeho čistý mesačný príjem bol v mesiacoch od 1.3.2013 do 1.6.2013 približne 2.000 €. Cestovné vyčíslil na 300 € mesačne, za telefón a internet v Holandsku platí 130 € mesačne. Synovi T. platí mesačne poisťné 25 € a sám užíva lieky, za ktoré platí 20 € mesačne. Býva v spoločnej domácnosti s priateľkou a jej dcérou v podnájme v K. R. D., kde platí nájomné 380 € mesačne. Do mája 2013 prispieval na výživu syna T. 110 € mesačne. V období od 7.5.2012 do 23.6.2012 pracoval ako zvärač vo firme ROBI s.r.o. s čistou mzdou 281,19 € a v júni 81,06 €, čo súd zistil z opisu mzdového listu. Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach z 9.5.2012 zistil, že odporca bol 2.5.2012 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Z výpisu živnostenského registra zistil, že odporcovi pod obchodným menom V. X. - U. vzniklo oprávnenie 7.5.2012 na vykonávanie živnostenskej činnosti s predmetom podnikania výroba jednoduchých výrobkov z kovu. Z daňového priznania za rok 2012, ktoré je obsahom spisu Okresného súdu Košice - okolie č.k. 7C 165/2013 zistil, že jeho základ dane v roku 2012 bol 2.097,72 €. Z uvedeného spisu ďalej zistil, že čistý zárobok odporcu v marci 2013 bol 2.097,72 €, v apríli 2013 2.337 € a v máji 2013 1.443 €. Zo zmluvy o dielo č. 21/EXM/ENG/1089-010-10/HR/2012 uzavretej 25.6.2012 medzi objednávateľom EXMONT ENGINEERING s.r.o. Bratislava a zhotoviteľom V. X., z ktorej vyplýva, že dielo montáž nádrže 43.000 m³ malo byť zrealizované v Antverpách v termíne od 25.6.2012 do 21.12.2012, pričom cena diela bola 16.200 €. Z oznámenia Mgr. S. R., správcu úpadcu EXMONT ENGINEERING s.r.o., bolo zistené, že v zmysle výpisu z účtovnej evidencie úpadcu uhradil úpadca odporcovi celkovú sumu 9.601,42 €. Z dokladov predložených odporcom konajúci súd zistil, že 15.11.2013 odporca uzavrel ako dlžník so spoludlžníčkou O. W. zmluvu o úvere s veriteľom Prvou stavebnou sporiteľňou a.s. s celkovou výškou medziúveru 30.000 € a splátkou 167,25 €, ďalej 11.12.2013 uzavrel odporca ako dlžník a spoludlžníci O. X. a O. X.Á. s veriteľom Wüstenrot stavebná sporiteľňa a.s. úverovú zmluvu na poskytnutie medziúveru 20.000 € so splátkami 290 € mesačne. Ďalej 20.6.2013 uzavrel odporca so spoludlžníčkou O. W. zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty so spoločnosťou Cetelem s účelom úveru rekonštrukcia bývania vo výške 18.000 € so splátkou 266,74 €. Ďalej 23.3.2012 uzavrel odporca

ako dlžník so Slovenskou požičovňou zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky na rekonštrukciu kúpeľne s výškou pôžičky 13.000 € so splátkou 194 € mesačne. Odporca uzavrel 16.7.2013 ako kupujúci s predávajúcim RS CARS s.r.o. kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola kúpa ojazdeného osobného motorového vozidla Audi A6 2.7 TDI rok výroby 2009 za 17.000 € s tým, že bola poskytnutá záloha na zaplatenie kúpnej ceny pri podpise 6.800 € a doplatok ceny po poskytnutí úveru spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. s mesačnými splátkami po 173,97 €.

Odvolačný súd porovnal pomery účastníkov konania v čase predchádzajúcej úpravy výživného s pomermi v čase podania návrhu na zvýšenie výživného, ako aj ku dňu rozhodnutia o zvýšení výživného a dospel k záveru, že ku dňu podania návrhu na začatie konania o zvýšení výživného 23.7.2012 nedošlo k podstatným a trvalým zmenám pomerov, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia o výživnom vzhľadom na krátku dobu, ktorá uplynula od predchádzajúceho určenia výživného, t.j. od 1.11.2010 s poukazom na to, že navrhovateľka ku dňu podania návrhu na zvýšenie výživného ukončila 2. ročník strednej zdravotníckej školy, pričom v čase predchádzajúcej úpravy výživného bola študentkou 1. ročníka uvedenej školy a zároveň nepreukázala, že v uvedenom období došlo k podstatnému nárastu jej odôvodnených potrieb v súvislosti so školskou dochádzkou a pokiaľ ide o zdravotné problémy, tieto boli známe už v čase predchádzajúcej úpravy výživného. K zmene pomerov došlo len u matky navrhovateľky, ktorá bola v uvedenom období nezamestnaná, sociálne odkázaná, avšak aj u otca navrhovateľky, teda u odporcu došlo k zníženiu príjmu, nakoľko od 2.5.2012 bol nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, následne od 7.5.2012 mu vzniklo živnostenské oprávnenie a jeho základ dane v roku 2012 bol 2.097,72 €. Pred evidenciou na úrade práce bol krátkodobo zamestnaný ako zvärač vo firme ROBI s.r.o. od 7.5.2012 do 23.6.2012, kde jeho príjem v máji bol 281,19 € a v júni 81,06 €. Rodičia navrhovateľky mali naďalej vyživovaciu povinnosť k synovi T.. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že návrh navrhovateľky od 23.7.2012 do konca februára 2013 nebol dôvodný. Od marca 2013 však došlo k podstatným zmenám pomerov u odporcu, nakoľko došlo k podstatnému zvýšeniu jeho príjmu, ktorý mu zjavne umožňuje prispievať na výživu navrhovateľky v rozsahu 220 € mesačne s poukazom na pomery matky navrhovateľky a to aj v období pred zánikom vyživovacej povinnosti k plnoletému synovi T. k 1.5.2013 s poukazom na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého má dieťa právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. O podstatne lepších pomeroch odporcu svedčí aj množstvo úverov, ktoré mu boli poskytnuté v roku 2013, na splátky ktorých však nie je možné prihliadať v zmysle ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov a súd nemôže brať do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného na 220 € mesačne od marca 2013 je dôvodný a takto určené výživné zároveň zodpovedá zákonným kritériám určovania rozsahu výživného rodičov voči deťom vyplývajúcim zo zákonných ustanovení citovaných v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. a zvýšil výživné od odporcu pre navrhovateľku na 220 € mesačne od 1.3.2013 do 30.6.2014 a za obdobie od 23.7.2012 do 28.2.2013 návrh zamietol.

Podľa ust. § 221 ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, h/ súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa ust. § 213 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7.

Podľa ust. § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Pokiaľ ide o návrh na zvýšenie výživného za obdobie od 1.7.2014 do budúcnosti, odvolací súd zrušil rozsudok za uvedené obdobie podľa ust. § 221 ods. 1 písm.f/ a h/ O.s.p. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (ust. § 221 ods. 2 O.s.p.) spolu so súvisiacim výrokom o dlžnom výživnom a trovách konania, pretože rozhodnutím odvolacieho súdu na novom skutkovom základe by bola porušená zásada dvojinstančnosti konania a účastníkom konania by bola odňatá možnosť konať pred súdom. Z obsahu vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľka bola v školskom roku 2013/ 2014 študentkou 4. ročníka strednej školy, teda v maturitnom ročníku, pričom ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejmé, či navrhovateľka ďalej pokračuje v štúdiu a či teda je naďalej odkázaná na výživu svojich rodičov, teda ide o skutočnosť, ktorá má zásadný vplyv na rozhodnutie o jej návrhu na zvýšenie výživného, čo znamená, že po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa sa eventuálne mohol

zmeniť skutkový základ zistený súdom prvého stupňa a je nevyhnutné, aby súd prvého stupňa vykonal dokazovanie za účelom zistenia nového skutkového základu od 1.7.2014 do budúca, t.j. podstatných zmien pomerov účastníkov konania a následným právnym posúdením výsledkov tohto dokazovania opäť rozhodol o návrhu navrhovateľky od 1.7.2014 do budúca, ako aj dlžnom výživnom a trovách účastníkov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.